

Vergelijkend overzicht van de juridische situatie voor huwelijk, wettelijk samenwonen en feitelijk samenwonen binnen het kader van de sociale zekerheid.

Inleidende opmerking

Met betrekking tot het (personele) toepassingsgebied van de sociale zekerheidsregels kan men een onderscheid maken tussen drie categorieën:

1. de categorie van de werknemers
2. de categorie van de zelfstandigen
3. de categorie van de ambtenaren

In het volgende juridische overzicht wordt, voor zover mogelijk, abstractie gemaakt van deze onderverdeling. Waar nodig wordt de aandacht gevestigd op verschillen tussen de desbetreffende regelingen.

Ook de juridische gevolgen van een echtscheiding of het beëindigen van het wettelijk samenwonen, worden hier niet besproken.

	Huwelijk	Wettelijk samenwonen	Feitelijk samenwonen
<p>Pensioen</p> <p>Rustpensioen</p>	<ul style="list-style-type: none"> • <u>Rustpensioen als werknemer of zelfstandige</u> <p>Bij de berekening van het rustpensioen wordt er rekening gehouden met drie elementen:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. de loopbaan; 2. de bezoldigingen; 3. <u>de gezinstoestand.</u> <p>Naargelang de gezinstoestand wordt er een onderscheid gemaakt tussen een <i>gezinspensioen</i> en een <i>pensioen voor alleenstaanden</i>.</p> <p>Een <i>gezinspensioen</i> komt neer op <u>75 %</u> van het verdiende loon en wordt uitgekeerd aan de gehuwde gepensioneerde van wie de echtgenoot geen enkele beroepsarbeid uitoefent en die geen rust- of overlevingspensioen geniet of geen vervangingsinkomen.</p> <p>Een <i>pensioen voor alleenstaanden</i> bedraagt <u>60 %</u> van het loon en wordt uitgekeerd aan de gepensioneerden die geen recht hebben op een gezinspensioen (alleenstaande gepensioneerden of gepensioneerden waarvan de echtgenoot een bepaald inkomen heeft dat de toepassing van het gezinspensioen uitsluit).</p> <p>Trouwen (of hertrouwen) kan dus een aanzienlijke invloed hebben op de omvang van het rustpensioen. Een ongetrouwd individu krijgt een pensioen voor alleenstaanden (60 %). Wanneer deze persoon trouwt met een partner die geen eigen inkomsten geniet, verwerft hij het recht op een gezinspensioen (75 %).</p> <ul style="list-style-type: none"> • <u>Rustpensioen als ambtenaar</u> <p>Bij de berekening van het bedrag van het ambtenarenpensioen wordt rekening gehouden met:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. de bezoldiging van de laatste vijf jaar; 2. het aantal dienstjaren; 3. de leeftijd. <p>Bij een volledige loopbaan komt dit neer op 75 % van uw gemiddeld loon over de laatste 5 jaar. <i>De gezinssituatie heeft geen invloed op de berekening van het rustpensioen.</i></p>	<p>Algemene opmerking: met betrekking tot het wettelijk pensioen van de eerste pijler wordt er geen onderscheid gemaakt tussen het feitelijk en het wettelijk samenwonen.</p> <ul style="list-style-type: none"> • <u>Rustpensioen als werknemer of zelfstandige</u> <p>Wettelijk en feitelijk samenwonenden hebben slechts recht op het <i>pensioen voor alleenstaanden</i> (60 %). Een werknemer/zelfstandige die dus samenwoont met zijn partner, die geen enkele beroepsarbeid uitoefent en die geen rust- of overlevingspensioen geniet, zal geen recht hebben op een <i>gezinspensioen</i> (75 %). De wetgever neemt als uitgangspunt dat enkel gehuwden een gezinslast dragen.</p> <p>De wettelijk/feitelijk samenwonenden kunnen zodoende een financieel nadeel ondervinden wanneer het bijzonder tarief van 75 % van de meest voordelige beroepsloopbaan tot een hoger bedrag zou leiden dan twee maal de 60 % in het kader van het pensioen voor alleenstaanden.</p> <p>Het gaan samenwonen met een partner heeft dus <u>geen</u> invloed op de omvang van het rustpensioen.</p> <ul style="list-style-type: none"> • <u>Rustpensioen als ambtenaar</u> <p>Zoals reeds onder de hoofding 'huwelijk' besproken werd, heeft de gezinssituatie van de ambtenaar geen invloed op de berekening van het rustpensioen</p>	

<p style="text-align: center;">Pensioen</p> <p>Overlevingspensioen</p>	<p><u>Voor zowel werknemer, zelfstandige als ambtenaar:</u></p> <p>De toekenning van een overlevingspensioen wordt onderworpen aan verschillende voorwaarden, die betrekking hebben op:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <u>het huwelijk</u>; 2. de leeftijd; 3. de stopzetting van de arbeid; 4. het verblijf in België. <p>De voorwaarde met betrekking tot het huwelijk valt op zijn beurt onder te verdelen in een dubbele vereiste: <u>enerzijds</u> moet het <i>overlijden zich voordoen tijdens het huwelijk</i> en <u>anderzijds</u> moet het <i>huwelijk ten minste 1 jaar</i> hebben geduurd. Op deze laatste vereiste bestaan enkele uitzonderingen (zoals bijvoorbeeld de geboorte van een kind tijdens het huwelijk) die hier verder buiten beschouwing worden gelaten.</p> <p>De huwelijksvoorwaarde werd reeds enkele malen aangevochten voor het Arbitragehof/Grondwettelijk Hof (zie o.a. de arresten van 12 juli 2001 en 7 maart 2007). Het Hof stelde vast dat de juridische toestand van gehuwden en niet-gehuwde partners verschillend is, zowel op het niveau van de wederzijdse persoonsrechtelijke verplichtingen, als op het niveau van hun vermogensrechtelijke toestand. Het Hof oordeelde dat de beslissing om te huwen of wettelijk/feitelijk samen te wonen, wordt genomen met kennis van de voor- en nadelen van de desbetreffende samenlevingsvorm. Tot slot erkende het Hof dat er door de recente wetswijzigingen een zekere gelijkstelling plaatsvond tussen gehuwden en samenwonenden partners, maar oordeelde dat het aan de wetgever staat te beslissen in hoeverre personen die een levensgemeenschap vormen, binnen het kader van de sociale zekerheid kunnen worden gelijkgesteld met gehuwde partners.</p>	<p><u>Voor zowel werknemer, zelfstandige als ambtenaar:</u></p> <p>Er ontstaat geen recht op een overlevingspensioen wanneer de partner overlijdt.</p> <p>Het Grondwettelijk Hof heeft in het recente arrest van 25 maart 2009 met betrekking tot de huwelijksvoorwaarde een lichte nuancering aangebracht. De eerste vereiste blijft overeind: er moet nog steeds een huwelijk zijn op het moment van het overlijden van de partner.</p> <p>De tweede vereiste inzake de duur van het huwelijk wordt genuanceerd: wanneer het huwelijk minder dan 1 jaar heeft geduurd alvorens een partner stierf, dan mag de periode van het wettelijk samenwonen samengeteld worden met de periode van het huwelijk.</p>	<p><u>Voor zowel werknemer, zelfstandige als ambtenaar:</u></p> <p>Er ontstaat geen recht op een overlevingspensioen wanneer de partner overlijdt.</p>
--	---	--	--

<p>Arbeidsongevallen en beroepsziekten</p> <p>Bespreken van de kwestie arbeidsongevallen, dezelfde beginselen zijn van toepassing op de beroepsziekten.</p>	<p>Regeling voor de <u>werknemers</u>: Arbeidsongevallenwet Het <u>overheidspersoneel</u> (zowel contractueel als statutair) volgt een eigen regeling: Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel.</p> <p>Deze beide wetten volgen dezelfde basisprincipes. De <u>zelfstandigen</u> genieten <i>niet</i> van deze regelingen. Bij hen wordt dit risico gedekt door de gewone ziekte- en invaliditeitsverzekering.</p> <p>Een arbeidsongeval kan leiden tot enerzijds de arbeidsongeschiktheid of anderzijds het <i>overlijden</i> van het slachtoffer. In het kader van deze vergelijkende studie is het opportuun de bespreking te concentreren op de juridische gevolgen bij het overlijden van de werknemer.</p> <p>Artikel 12 Arbeidsongevallenwet stelt dat wanneer de getroffene ten gevolge van een arbeidsongeval overlijdt, een <u>lijfrente van 30 %</u> van diens basisloon wordt toegekend aan de <u>echtgenoot</u> die op het tijdstip van het ongeval noch uit de echt, noch van tafel en bed is gescheiden.</p> <p>De overlevende die een uit de echt of van tafel en bed gescheiden is en die een wettelijk of conventioneel <u>onderhoudsgeld</u> genoot ten laste van de getroffene, heeft eveneens recht op een lijfrente van 30 %, zonder dat die rente meer mag bedragen dan het onderhoudsgeld.</p> <p>Opmerkelijk is dat de begunstigde van de lijfrente, het recht op de lijfrente niet verliest wanneer hij/zij een nieuw huwelijk aangaat of een nieuw feitelijk gezin vormt.</p> <p>Zowel de <u>kinderen</u> van het slachtoffer als de kinderen van de echtgenoot komen in aanmerking voor een arbeidsongevallenvergoeding. (artikel 13)</p> <p>Opmerkelijk: er wordt in tegenstelling tot het overlevingspensioen geen voorwaarde gesteld met betrekking tot de duur van het huwelijk (cfr. 1 jaar). De enige voorwaarde is dat op het moment van het ongeval, de getroffene getrouwd was.</p>	<p>Door enkele recente wetwijzigingen (2007) werd de bescherming inzake arbeidsongevallen uitgebreid naar de wettelijk samenwonenden.</p> <p>Artikel 12 Arbeidsongevallenwet bepaalt nu dat een lijfrente van 30 % wordt toegekend aan de persoon die op het tijdstip van het ongeval <u>wettelijk samenwoont</u> met de getroffene.</p> <p>Ook de langstlevende partner van een ontbonden wettelijke samenwoning die een conventioneel <u>onderhoudsgeld</u> genoot ten laste van de getroffene, heeft recht op de lijfrente, zonder dat die rente meer mag bedragen dan het onderhoudsgeld.</p> <p>Ook de bepaling inzake de kinderen zijn onverlet van toepassing.</p>	<p>De parallel werd evenwel niet doorgetrokken tot de feitelijk samenwonenden. De partner van het slachtoffer van een arbeidsongeval heeft <u>geen</u> recht op een lijfrente. De kinderen van het ongehuwde slachtoffer komen daarentegen <u>wel</u> in aanmerking voor een vergoeding (artikel 13).</p> <p>Het Hof van Cassatie en het Grondwettelijk Hof hebben zich reeds moeten uitspreken over een mogelijke discriminatie tussen de gehuwden enerzijds en de ongehuwden anderzijds. De beide hoven laten de keuze aan de wetgever om de verschilpunten tussen het huwelijk en het feitelijk samenwonen weg te werken.</p> <p>H.v.C. 17 november 2003 Grondw. Hof: 21 december 2000</p>
--	---	---	--

<p>Kinderbijslag</p>	<p>Werknemers, ambtenaren en zelfstandigen zijn elk onderworpen aan een verschillende kinderbijslag-regeling, die evenwel opgebouwd zijn rond dezelfde basisbeginselen.</p> <p>De toekenning van kinderbijslag strekt ertoe bij te dragen in de kosten van onderhoud en opvoeding van de kinderen en biedt een gedeeltelijke compensatie voor de toegenomen lasten die door het gezin worden gedragen wanneer het zich uitbreidt. De twee voornaamste determinanten bij het bepalen van het bedrag van de kinderbijslag zijn de leeftijd van het kind en de <u>rangorde van het kind</u>. <i>De kinderbijslag stijgt met de rangorde van het kind.</i></p> <p>Binnen de regeling van de kinderbijslag speelt de relatievorm (gehuwd of wettelijk/feitelijk samenwonend) geen rol. Het vormen van een <u>feitelijk gezin</u> heeft dezelfde juridische gevolgen als het huwelijk of het wettelijk samenwonen.</p> <p>Een feitelijk gezin wordt gevormd door twee of meer personen (ongeacht hun geslacht) die:</p> <ul style="list-style-type: none"> • op hetzelfde adres wonen; • geen bloed- of aanverwanten zijn van elkaar tot en met de derde graad; • en verklaren elk financieel of op een andere manier bij te dragen in het huishouden. <p>Er bestaat een vermoeden dat twee personen die dezelfde woonplaats hebben, een feitelijk gezin vormen (op voorwaarde dat deze personen geen familie zijn tot en met de derde graad).</p> <p>De beslissing om te gaan (wettelijk/feitelijk) samenwonen of te (her)trouwen kan een invloed hebben op de berekening van de kinderbijslag. <u>Bvb.</u> Jan is een alleenstaande vader die zijn 8-jarige dochter Sofie opvoedt. Marie is een alleenstaande moeder die haar zoon Frederik (10 jaar) opvoedt. Wanneer Jan en Marie beslissen om te gaan samenwonen (nieuw samengesteld gezin) vormen zij een feitelijk gezin en zal dit invloed hebben op de kinderbijslag. Vermits de kinderen worden gegroepeerd zal Frederik (10j) rangorde 1 krijgen en Sofie (8j) rangorde 2, waardoor aan Marie een hogere kinderbijslag toekomt.</p>
<p>Tegemoetkoming aan personen met een handicap</p>	<p>De Wet Tegemoetkoming Gehandicapten onderscheidt drie verschillende tegemoetkomingen aan personen met een handicap:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. de <u>inkomensvervangende tegemoetkoming</u> wordt toegekend aan de persoon met een handicap van wie is vastgesteld dat zijn lichamelijke of psychische toestand zijn verdienvermogen heeft verminderd tot een derde of minder van wat een gezonde persoon door het uitoefenen van een beroep op de algemene arbeidsmarkt kan verdienen; 2. de <u>integratietegemoetkoming</u> wordt toegekend aan de persoon met een handicap die vanwege een vermindering van de zelfredzaamheid, bijkomende kosten te dragen heeft; 3. de <u>tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden</u> wordt toegekend aan de persoon met een handicap van 65 jaar of ouder die vanwege een vermindering van de zelfredzaamheid, bijkomende kosten te dragen heeft. <p>De gekozen samenlevingsvorm (huwelijk of wettelijk/feitelijk samenwonen) heeft <u>geen</u> invloed op de begroting van de tegemoetkoming. Bij de bepaling van het bedrag worden de inkomsten van het 'huishouden' in rekening gebracht. Onder "huishouden" moet worden verstaan elke samenwoning van twee personen die geen bloed- of aanverwant zijn in de eerste, tweede of derde graad.</p> <p>Het bestaan van een huishouden wordt vermoed wanneer ten minste twee personen die geen bloed- of aanverwant zijn in de eerste, tweede of derde graad, hun hoofdverblijfplaats op hetzelfde adres hebben. Het tegenbewijs kan met alle mogelijke middelen worden geleverd door de persoon met een handicap of door de bestuursdirectie van de uitkeringen aan personen met een handicap.</p> <p>Men kan dus concluderen dat er in het kader van de regeling met betrekking tot de tegemoetkoming aan personen met een handicap een autonome invulling van het begrip samenwonen bestaat.</p>

Werkloosheid

Voorafgaand aan de vergelijkende bespreking van de werkloosheidsregeling dient men vooreerst op te merken dat het personeel toepassingsgebied van de werkloosheidsverzekering beperkt wordt tot werknemers. De zelfstandigen vallen onder de faillissementsverzekering en het statutair overheidspersoneel genieten vastheid van betrekking op grond van hun ambtenarenstatuut.

Bij het toekomen van het *recht* op een werkloosheidsuitkering wordt geen onderscheid gemaakt naargelang de samenlevingsvorm van de gerechtigde. Bij het bepalen van het *bedrag* van de werkloosheidsuitkering wordt er evenwel rekening gehouden met de gezinssituatie van de werkloze. De twee andere elementen die worden in rekening genomen bij het bepalen van het bedrag zijn de duur van de werkloosheid en de uitkeringspercentages.

Op basis van de gezinssituatie onderscheidt men drie categorieën van werknemers:

- werknemers met gezinslast (categorie A);
- alleenstaande werknemers (categorie N);
- samenwonende werknemers (categorie B).

Om te bepalen onder welke categorie een bepaalde werkloze valt, is het begrip 'samenwonen' van doorslaggevend belang. Het begrip 'samenwonen' krijgt in het kader van de werkloosheidsregeling een feitelijke invulling. Artikel 59 van het Ministerieel Besluit van 26 november 1991 bepaalt: "Onder samenwonen wordt verstaan het onder hetzelfde dak samenleven van twee of meer personen die hun huishoudelijke aangelegenheden hoofdzakelijk gemeenschappelijk regelen. Een persoon wordt tot bewijs van het tegendeel geacht te wonen op het adres van zijn hoofdverblijfplaats." Om onder het begrip samenwonen in het kader van de werkloosheidsregeling te vallen dient men dus geen plechtige handelingen te stellen zoals trouwen of het afleggen van een schriftelijke verklaring van wettelijk samenwonen.

Er kunnen twee deelaspecten in de bovenvermelde definitie worden onderscheiden:

- Leven onder hetzelfde dak: samenwoont veronderstelt de geregelde aanwezigheid van twee of meer personen onder hetzelfde dak.
- Gemeenschappelijke huishouding: uit de rechtspraak blijkt dat het niet vereist is dat de vermogens van de samenwonenden volledig of bijna volledig worden samengebracht, maar dat er toch sprake is van een gemeenschappelijk budget om het hoofd te kunnen bieden aan de huishoudelijke uitgaven, zoals het huurgeld, het eten, de verwarming, de facturen voor gas en elektriciteit, enz. (zie in deze zin: Arbh. Brussel 27 juni 1991).

Tot slot dient nog opgemerkt te worden dat tijdens het eerste jaar werkloosheid, elke werkloze 60 % van het laatst verdiende loon ontvangt. Slechts vanaf het tweede wordt er een onderscheid gemaakt naargelang de categorie waarbinnen de werkloze valt (cfr. gezinssituatie). Een gezinshoofd ontvangt 60 % en een alleenstaande 53,8 % tijdens de verdere werkloosheidsperiode. Een samenwonende daarentegen krijgt de eerste drie maanden van het tweede jaar 40 %.

<p style="text-align: center;">Ziekte- en invaliditeitsverzekering</p> <p>De bespreking beperkt zich tot werknemers</p>	<p>1. <u>De ziektekostenverzekering</u></p> <p>De ziektekostenverzekering is een verplichte verzekering die voorziet in de terugbetaling van medische kosten. In het kader van de ziektekostenverzekering onderscheidt men twee soorten rechthebbenden:</p> <ul style="list-style-type: none"> • De gerechtigden die op basis van <u>hun eigen hoedanigheid</u> over een recht op tussenkomst in de ziektekostenverzekering genieten (i.e. de werknemers of de daarmee gelijkgestelde personen) • De <u>personen ten laste</u>. Deze personen openen hun recht op tussenkomst in de verzekering door de specifieke (familiale of relationele) band die zij hebben met de eigenlijke gerechtigde. Zij genieten dus van een “afgeleid recht” op grond van een welbepaalde sociale situatie. <p>Artikel 123 van het Ziekteverzekeringsbesluit van 3 juli 1996 bevat een limitatieve lijst van personen die de hoedanigheid van persoon ten laste kunnen hebben. Algemeen beschouwd gaat het om de echtgenoot van de gerechtigde, de persoon die samenwoont met de gerechtigde (zie de specifieke voorwaarde indien de gerechtigde nog getrouwd is met een derde), de kinderen /descendenten en de ouders/ascendenten.</p> <p>De personen die vallen onder 1 van de categorieën van artikel 123 moeten daarenboven nog voldoen aan enkele bijkomende voorwaarden:</p> <ul style="list-style-type: none"> • een inkomstenvoorwaarde; • de persoon mag zelf geen gerechtigde zijn; • <i>de persoon moet deel uitmaken van het gezin van de gerechtigde.</i> <p>Deze laatste voorwaarde wordt geconcretiseerd in artikel 124, § 2, Ziekteverzekeringsbesluit. Om deel uit te maken van het gezin dient de persoon ten laste dezelfde hoofdverblijfplaats te delen als de gerechtigde (i.e. op hetzelfde adres ingeschreven staan in het Rijksregister voor natuurlijke personen). Het bestaan van een huwelijk speelt bij deze voorwaarde dus geen onmiddellijke rol. Toch dienen er twee nuances aangebracht worden:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>De feitelijk of van tafel en bed gescheiden echtgenoot</i> van de gerechtigde kan nog worden beschouwd als een persoon ten laste wanneer hij instaat voor het onderhoud van ten minste één als persoon ten laste beschouwd kind of wanneer hij recht heeft op een onderhoudsuitkering ten laste van de echtgenoot-gerechtigde. De feitelijke/niet-gehuwde partner, die niet langer dezelfde hoofdverblijfplaats heeft als de gerechtigde, kan niet van deze mogelijkheid genieten. • Zoals hierboven reeds gemeld volgt het bewijs van het samenwonen uit de informatie van het rijksregister. In afwijking van deze regel, mag de <i>huwelijksakte</i> evenwel als bewijs van het samenwonen van de echtgenoten dienen, in afwachting van de aanpassing van de vorenbedoelde gegevens van het Rijksregister ten gevolge van de samenwoning (artikel 124, § 4, Ziekteverzekeringsbesluit). Het artikel maakt evenwel geen melding van dezelfde mogelijkheid bij wettelijke samenwonen.
--	--

<p style="text-align: center;">Ziekte- en invaliditeitsverzekering</p> <p>De bespreking beperkt zich tot werknemers</p>	<p>2. <u>De uitkeringsverzekering</u></p> <p>De uitkeringsverzekering heeft tot doel aan de sociaal verzekerde een vervangingsinkomen aan te bieden voor het geval hij het slachtoffer wordt van een ziekte of een ongeval, ten gevolge waarvan hij geen eigen inkomen meer kan verwerven door middel van een arbeidsactiviteit (C. Forder en A. Verbeke, Gehuwd of niet: maakt het iets uit?, pag. 436)</p> <p>In tegenstelling tot de ziektekostenverzekering kan de verzekerde in het kader van de uitkeringsverzekering enkel een recht op uitkeringen voor zichzelf openen en niet voor eventuele personen ten laste.</p> <p>De uitkeringen worden uitgedrukt in een bepaald percentage van het gederfde (geplafonneerde) loon. Bij het bepalen van het percentage wordt er rekening gehouden met 3 criteria:</p> <ul style="list-style-type: none"> • de <i>gezinstoestand</i> van de rechthebbende (al dan niet personen ten laste); • het verlies aan inkomen (al dan niet verlies van enig inkomen); • de periode van arbeidsongeschiktheid (primaire arbeidsongeschiktheid – maximaal 1 jaar – en de periode van invaliditeit). <p>Aan de hand van deze drie criteria kan met drie categorieën van gerechtigden onderscheiden:</p> <p>A. Werknemers met personen ten laste (de zgn. “gezinshoofden”)</p> <p>→ Onder deze categorie vallen meer bepaald: de gerechtigde die <i>samenwoont met zijn echtgenoot</i> (1), de gerechtigde die <i>samenwoont met zijn feitelijke partner</i> (2), de gerechtigde die samenwoont met zijn kind (3), de gerechtigde die samenwoont met één of meerdere bloed- of aanverwanten tot de derde graad (4), de gerechtigde die een onderhoudsgeld betaalt (5) en de gerechtigde die hulp van een derde nodig <u>heeft</u> (6).</p> <p>In de eerste 4 gevallen heeft de gekozen samenlevingsvorm geen directe invloed. Het samenwonen moet bewezen worden a.d.h.v. de relevante informatiegegevens uit het <u>Rijksregister</u> (artikel 225, § 4, Ziekteverzekeringsbesluit). Wanneer de feitelijke toestand evenwel niet meer overkomt met de gegevens van het Rijksregister, worden er andere bewijsstukken in aanmerking genomen. Onder het begrip ‘samenwonen’ wordt in de rechtspraak het vormen van een gemeenschappelijke huishouding verstaan (Arbrb. Ieper 24 april 1992).</p> <p>Opdat een persoon, zoals bedoeld in de eerste vier gevallen, als een persoon ten laste kan worden beschouwd, mag hij geen beroepsactiviteit uitoefenen, noch in het genot zijn van een pensioen, een rente, een tegemoetkoming of een uitkering krachtens een Belgische of vreemde wetgeving. Bovendien moet hij financieel ten laste zijn van de gerechtigde zelf en niet van een andere persoon die deel uitmaakt van hetzelfde gezin.</p> <p>Met betrekking tot de vijfde categorie dient men op te merken dat de hoedanigheid van werknemer met personen ten laste slechts kan worden toegekend indien het <i>onderhoudsgeld</i> wordt betaald op grond van een rechtelijke beslissing, een notariële akte of een onderhandse akte in het kader van een <i>procedure tot echtscheiding of tot scheiding van tafel en bed door onderlinge toestemming</i>. Deze hypothese komt enkel voor in het kader van het <u>huwelijk</u> (en meer bepaald bij de beëindiging ervan), zodat het onderhoudsgeld dat wordt betaald bij het beëindigen van het wettelijk of feitelijk samenwonen, <u>geen</u> aanleiding geeft tot het toekennen van de hoedanigheid van werknemer met personen ten laste.</p> <p>Ook de zesde categorie staat enkel open voor gehuwden (zie de term ‘echtgenoten’ in de artikelen 221 en 223 B.W.)</p> <p>€ Primaire arbeidsongeschiktheid: 60% van het loon Periode van invaliditeit: 65% van het loon</p>
--	--

B. Werknemers zonder personen ten laste met verlies van enig inkomen (de zgn. “alleenstaanden”)

→ Worden beschouwd als werknemer zonder personen ten laste en met verlies van een enig inkomen:

- de gerechtigde die bewijst dat hij alleen woont (alleenstaande stricto sensu);
- de gerechtigde die bewijst dat hij uitsluitend samenwoont met personen die geen inkomen genieten en niet beschouwd worden als personen ten laste.

€ Primaire arbeidsongeschiktheid: 60% van het loon
Periode van invaliditeit: 45% van het loon

C. Werknemers zonder personen ten laste zonder verlies van enig inkomen (de zgn. “samenwonenden”)

→ Het betreft een restcategorie, die voornamelijk de samenwonenden omvat.

€ Primaire arbeidsongeschiktheid: 55% van het loon
Periode van invaliditeit: 40% van het loon